

guruló gesztenye a megérett lélek
kezekben melegre hányszor kicseréled
kihűlve eldobod egyik annyi mint más
van még fodros erdő felbuggyanó tisztás
s van még szófű ami feketére sarjad
nem tudja éltetni a türelemharmat
ki elmarja magát haza hogy találhat
egyre vadabb a szem valós tiszta állat

ne hagyd hogy reád visszatekintsen
magadtól távol fogadj fel isten
báránynak nem vagyok jó